

Murska Straža

Glasilo obmejnih Slovencev.

Uredništvo in upravnica v Gornji Radgoni, Spodnji
griz štef. 7. (I. nadstropje.)
Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsake soboto zjutraj in stane s poštnino
vred za vse leto 30 K, za pol leta 15 K, za
četrt leta 8 K.

Inserati: Ena petstolpna petstvrsta (prostor 3 mm
visok in 54 mm širok) 1 krono.
Pri večkratni objavi primeren popust.

„Murska Straža“ bo izhajala dalje, tudi če izpraznimo Radgono. List se bo začasno tiskal v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Prosimo vse naročnike, da takoj poravnajo naročnino. Zastonj ne pošiljamo lista nikomur. Kdor ne bo poravnal v prihodnjih 14-tih dneh, se mu pošiljanje lista ustavi. Upravištvo ostane v Gornji Radgoni, uredništvo pa se začasno preseli v Maribor. Kadar bo urejena nova tiskarna „Panonija“ v Gornji Radgoni, se list stalno vrne na mejo.

Uredništvo „Murske Straže“.

Trst — slovenska Golgota.

V Splitu sta na predvečer kraljevega godu dva italijanska vojaka snela z neke zasebne hiše jugoslovansko zastavo in jo odnesla na italijansko ladjo. To je bil povod k veličanstnim manifestacijam, katerih se je udeležilo vse splitsko prebivalstvo. Med tem je priplul k obali motorni čoln z italijanske vojne ladje „Puglia“, na katerem so bili italijanski mornarji in častniki. Hipoma je bilo izpaljenih iz čolna več strelav. Krogle so usmrtili nekega begunca, dva orožnika in več civilnih oseb. V odgovor na to vnebovprijočo laško nesramnost so naši orožniki otvorili ogenj na italijansko vojno ladjo. Smrtno zadet je bil poveljnik brigadni kapitan Gullit ter več vojakov, ki so še tisto noč podlegli ranam. Ameriška komisija je takoj uvedla preiskavo, ki je dokazala, da so Italijani prvi ustrelili in s tem izzvali krvave dogodke. V Splitu se pozneje ni kršil mir in red. Antantne čete so se pomnožile; pokop žrtev je bil dovoljen brez slovesnosti, da bi ne prišlo zopet do spopada. Laška in lahonska javnost, katero so italijanski časopisi, kakor vedno, tudi tokrat informirali pristransko ter nahujskali proti jugoslovanom, se je hudo vznemirila in začela demonstrirati. V zasedenem ozemlju je zavrelo. Okupacijske oblasti so dobro vedele, da se nekaj pripravlja, toda storile niso ničesar, da zaščitijo slovensko večino, ki je trenutno brez moči in besede. Dne 13. t. m. okoli 4. ure popoldne je tržaška pocetna druhal s sekirami, puškami in kladivi navalila na „Narodni dom“ v Trstu, vdrla skozi okna, razbila, kar se je dalo in pretepla vsakogar, kogar je smatrala za jugoslovana. To divjaštvo, ki mu ni primere, je končalo s tem, da so laški barbari polili pohištvo in stene s petrolejem ter poslopje zažgali. Ognjegasci niso smeli blizu; veličastni dom tržaških Slovencev, dolgoletno ognjišče našega probujajočega se naroda v Trstu in Istri, je pogorel, da so ostali samo goli zidovi z votlimi okni, ki pričajo, kako visoka je dvatisočetna laška kultura. Toda vse to je bilo laški fakinazi premalo. Hotela je v hipu zbrisati vsako sled slovenstva v Trstu. Razdelila se je v več oddelkov, ki so poiskali stanovanja odličnejših

tržaških Slovencev, jugoslovansko zastopništvo in prostore naših bank. Tudi tu je vdrla v poslopja in oplenila, kar se je dalo. Pohištvo je letelo skozi okna; kjer se je dalo kaj odnesti, je druhal tudi ukradla. Jugoslovansko zastopništvo je bilo popolnoma oplenjeno. Laški lopovi so sneli jugoslovansko zastavo, jo sesekali na koščke in sežgali. Banke in drugi zavodi trpe velikansko škodo, ker so uničene vse knjige in izgubljeni vsi spisi. Istega dne so zažgali puljski italijanaši „Narodni dom“ v Pulji; trpeli so pa tudi hrv. in slovenski zavodi ter poslopja po vsej ostali Istri. Veščaki cene celotno škodo na blizu 100 milijonov lir. Samo škodo v „Narodnem domu“ v Trstu cenijo na 10 milijonov lir. Pripomniti je še, da so karabinerji pravočasno zastražili slovensko šolo in tiskarno „Edinosti“ v Trstu, tako da vsaj ta dva zavoda nista uničena. Zakaj ni italijanska oblast poskrbela, da bi dobila tudi druga slovenska poslopja, zlasti jugoslovansko poslaništvo, vojaško zaščito? Tega ni storila, ker je odobrvala zločinstvo pocetne fakinaze. Sedaj, ko se je izpuhtelo vročično zmagoslavje ulice, ko je ves svet izvedel za laško barbarstvo, so se tudi okupacijske oblasti za spoznanje iztreznile in iščejo krivce. Toda kje? I, seveda, med Slovenci zopet. Zadnje dni so se vršile pri mnogih Slovenceh in slovenskih zavodih hišne preiskave. Iskali so orožje in municijo, ki je bilo baje že pripravljeno za vstajo. Kajpa, po navodilih iz Beograda! Kljub temu, da niso našli nobenega obtežilnega materijala, so aretirali mnogo odličnih Slovencev. Namen je protoren: opravičiti hočejo pred svetom brezprimerno divjaštvo svoje ulice in dokazano sodelovanje upravnih oblasti: češ, Slovenci so pripravljali upor proti okupacijski oblasti, v oplenjenih poslopih so pa bila zbirališča državi nevarnih upornikov. To je bajka, katero more verjeti samo današnja skozinskoz gnila laška javnost. Res pa je, da se je protislovensko divjanje izvršilo pod zaščito italijanskih oblasti in da je celo tragedijo — od snetja jugoslov. zastave v Splitu do prvega italijanskega strela z parnika „Puglia“, od požara v „Narodnem domu“ v Trstu do aretacij med tržaškimi Slovenci, aganziral satanskozlobni stavec, ministr. predsednik Giolitti. Kaj je hotel doseči s tem, lahko domnevamo. Za Italijo je nastopila odločilna kriza: Aut Italia, aut nihil. (Ali Italija, ali nič.) Jadransko vprašanje je najbrž tista vrv, ki jo bo zadavila. Italija čuti v vsem notranjem življenju, da se ta vrv čim dalje, tem tesneje prilega ob njo. Nitti je hotel pogajanja in sporazum, Giolitti hoče pest in neronsko nasilje. Kdo bo rešil Italijo? Prepustimo to bodočnosti. Ne vznemirjajmo se preveč nad tržaškimi dogodki. Verovali smo čvrsto v pravico in smo pravico dosegli. Nasilje se ni obneslo nikjer; pokopalo bo Giolittija ravno tako, kakor jih je pokopalo že mnogo njemu enakih ali še močnejših. Dan obračuna mora priti, in takrat bo Italija plačala od teh 100 milijonov lir obresti, kakor jih še ni plačevala nikomur. Ob tistem velikem času bomo iztirjali glavnicu samo: naš Jadrani, naš Trst, našo Istro, našo Goriško. Dotlej pa delajmo po navscu starega Cronwella: zaupajmo v Boga in sušimo smodnik.

Radgona.

Dne 14. t. m. je prispela na mejo medzavezniška komisija, ki ima nalogo nadzorovati izpraznitev Radgone. Šef komisije je angleški polkovnik Gosset, kateremu je dodeljen kot tolmač angleški podpolkovnik Gordon Ross. Francosko vlado zastopa kapitan de Maillé, italijansko pa major de Bonis. Komisija je prispela preko Gradca, kjer se ji je pridružil deželni glavar Rintelen in kot zastopnik avstr. zunanjega urada dr. Neuwirth. Pri deželni vladi v Gradcu je dobila komisija potrebne informacije za pravično in nepristransko postopanje, kar se je opazalo takoj, ko je prispela na mejo. Njen prihod v Radgono je nudil nekaj zanimivih prizorov. Pred rotovžem so meščani hajlali, kakor nekoč ob času nemških zmag pri Verdunu. Njihova molitvica „Gott strafe England“ je bila hitro pozabljena, saj se je stvar zasukala tako, da po vseh grehih nad slovenskim ljudstvom dobe še to zadoščenje, da pridejo Angleži kar s šibo izganjat Slovencev iz Radgone. Otroci so napolnili ulico z papirnatimi frankfutaricami; končno je tudi britanskemu polkovniku predsedla ta komedija in je propovedal otroče veselje. Najsmešnejši je bil vzklik neke notorične tihotapke, ki je zavpila iz polnega srca: „Gott sei Dank, unsere Rettung ist da“. Kakor je povedal italijanski zastopnik, bo padala mana z nebes in ne bo treba nikomur več z nahrbtnikom preko Mure, na Balkan. Pa šalo na stran. Komisija, čije kompetenca je zelo omejena — kakor smo že rekli, ima le to nalogo, da nadzoruje vojaško izpraznitev mesta in demarkacijske črte — je šla tudi k našim uradom, ki so se pravkar selili ter oštela predstojnike radi inventarja. Ti so gospodom povedali, da imajo tozadevne naloge od vlade. Kljub temu pa jih je komisija zasliševala kot krivce in prepovedala nadaljno selitev inventarja. Stvar zveni prav čudno, saj vendar antanta nima pravice, da se vmešava v interne zadeve naše države. Ker jugoslov. vlada ni odredila izpraznitve tega ozemlja, ni pridelila komisiji svojega zastopnika in tako je ta morala konferirati z lokalnimi oblastmi. Zahteva, da se mora ozemlje izprazniti tekom pol ure, je bila od naše strani zavrnjena kakor zasluži. Demarkacijska črta še je vedno v naših rokah, dasiravno smo že zasedli apačko kotlino. Izpraznitev radgonskega ozemlja bo odredila naša državna vlada, ki so jo kot odgovorno priznale vse evropske države in čije edin kurator je — ljudstvo, ne pa morda dunajska vojna misija. Značilno je vseeno, kako močno utripa v zadnjem času vsenemška žila radi — Radgone. Odkod ta nervoznost? Če so Radgončani sigurni, da pripadejo pod Avstrijo, se menda ja ne bodo bali komisije za razgraničenje! Ali pa? Morda bi hotela ta komisija še enkrat pretresti radgonsko vprašanje in zaslišati jugoslov. zaveznika. Neverjetno je, da bi pač kar obojoroške sprejela nemške predloge. Graški vladi gre najbrž za to, da spravi Radgono na varno in onemogoči komisiji, smatrati jo za nerešeno, sporno vprašanje; sporno točko bi pa potem prenesla drugam.

Upamo, da prihodnje dni pade odločitev. Vlada bo resno in trezno prevdarila vsak korak.

preden ga napravi. Ljudem pa, ki razdirajo pred našimi vlaki železniško progo, more pomagati samo še sila, za sporazum niso in ne bodo.

* * *

Zadnje dni so objavili ljubljanski listi nekoliko poročil o severni meji. Značilen je predlog v »Slov. Narodu«: »Naše čete imajo zasedeno Radgono in kraje, katere je pariška konferenca potom milosti privolila Nemški Avstriji. Izročitev teh krajev je del senžermenske mirovne pogodbe. Del senžermenske mirovne pogodbe pa je tudi izpolnitev finančnih obvez. Naša armada bi ne smela zapustiti Radgone, dokler niso osigurane naše zahteve iz senžermenske pogodbe, ker ne gre, da bi mi izpolnjevali pogodbo v korist avstrijski republiki, ona bi pa lahko miselno zanemarjala svoje dolžnosti. Zato gre naš opomin v Beograd na prizadeta ministrstva, naj ne izroče Radgone, dokler niso naše finančne pravice iz senžermenske pogodbe osigurane. Radgona se ima sekvestrirati in obdržati kot »Faustpfand« za izpolnitev vseh naših zahtev do zadnje pike. — »Slovenec« prinaša dne 18. julija daljši dopis o Radgoni, v katerem iznaša zahteve obmejnih Slovencev glede razmejitve. Označuje naše napake v obmejni politiki in pravi: »Pozivljamo vlado, da z največjo brižnostjo varuje slovenske obmejne interese, ki so hkrati tudi državni interesi.« »Jugoslavija« z dne 17. julija piše v uvodniku »Ogroženje naše severne meje«: »Dovolj je znano, kaj je Radgona za nas; kaj pomeni vsaj danes še za nas v gospodarskem in vojaškem oziru. Z Radgono izgubimo edin poraben dohod v Prekmurje, brez Radgone je nemogoča zanesljiva in hitra zveza s to našo najmlajšo pokrajino. Izguba Radgone pomenja v današnjih razmerah ogroženje celega Prekmurja. Zato se nam zdi nemogoče, da bi naša vlada pristala na to, da Radgono meni nič, tebi nič izpraznimo. Ako je d'Annunzio že tako dolgo kljub vsem protestom na Reki, kjer nima ničesar opraviti, bomo tudi lahko ostali v Radgoni vsaj tako dolgo, dokler nam je to neobhodno potrebno. Ali če že vlada noče tako daleč tirati, vsaj to mora doseči, da nam ostanejo vrata v Prekmurje kljub zasedenju Radgone po Avstrijcih. Ne pozabi naj pa tudi za one slovenske vasi v radgonski okolici, ki jih je antantina nepoučenost prisodila zopet Avstriji in ki bi se naj zajedno z Radgono vrnilo pod nemškoavstrijski jarem.«

Čemu to?

Dne 16. t. m. je stopila v veljavo mirovna pogodba z Avstrijo. Od tega dne se štejejo roki, ki jih vsebuje mirovna pogodba (plebiscit, določitev mej itd.) Določitev mej je samo še vprašanje dveh tednov.

Vlada je v zadnjem trenutku določila posebno komisijo, ki bo sodelovala pri delu medzavezniške komisije in zastopala naše interese. V to komisijo je imenovan general Dušan Stepanovič, poslaniški svetnik dr. Ilija Šumenkovič in Srečko Pešič. Druga vest poroča, da bo dodeljen komisiji tudi general Plivelič. Komisija bo najprej pričela z delom pri določitvi meja med našo državo in Avstrijo in sicer početkom avgusta.

Iz Dunaja poročajo, da je zavezniški svet ugodil pritožbi avstr. zunanjega urada proti skrčenju pravic te komisije. V vladnih krogih vlada upanje, da bodo Avstrijci z pomočjo te komisije rešili sebi v korist vsa obmejna vprašanja.

Že opetovano smo poročali, kedaj in kako so se pripravljali avstrijski Nemci na to komisijo. Ponavljali tega ne bomo; povemo le: avstrijske priprave so temeljite, že v naprej je natančno preračunana ysaka možnost, kjer bi se dal v zadnjem hipu ujeti še kak košček slovenske zemlje.

Obmejni Slovenci smo že večkrat zahtevali, naj se določijo za to komisijo zastopniki, ki temeljito poznajo naše meje in se bodo vedeli z vso odločnostjo postaviti proti nemškim zahtevam. Stvar je vendar zelo važna, ne je iz narodnostnih, temveč posebe še iz gospodarskih ozir. Nam se godi i v tem i v onem oziru krivica. Meja se mora popraviti samo v našo

korist, če se že popravi. Dokazati to zavezniški komisiji, je stvar našega zastopnika in njegove kvalifikacije.

Našim upravičenim zahtevam pa vlada ni ugodila. Imena članov te komisije so obmejnima Slovincem popolnoma neznana in ne vzbujajo zaupanja. Čemu to? Jasno je da gospodje ne poznajo obmejnih razmer, da jim je severna meja španska vas. Kako naj zahtevamo od njih, da z vso odločnostjo branijo naše nacionalne in gospodarske interese, če jih pa ne poznajo in morda niti umeti ne morejo? Saj ne trdimo, da niso sicer dobri diplomati in da bi kje drugje ne delali časti naši državi, ampak na severno mejo smo pričakovali druge močje. Upali smo, da pridejo naši narodni sobojevniki, ki poznajo do pičice naš narodnostni boj in imajo izkušnje, ki so vredne več nego na pr. čin »poslaniškega svetnika«. Izkušnja je treba, ako se hočemo izogniti zvito in temeljito pripravljenim nemškim političnim zankam.

Odločno protestiramo, da ni v komisiji strokovnjaka za naše severne meje. Odkrito povedano, od kraljestva SHS smo pričakovali, da prepusti skrb za severne meje tistemu delu naroda, ki ima tukaj največ interesov. To ni separatizem, temveč razumna delitev dela. Menimo, da ni v državnem interesu, če nas Avstrijci še kje opeharijo. Državni interes je, da država kaj pridobi. Separatizem se je tokrat pokazal na drugi strani in zasluži, da ga najodločneje odklonimo.

Pozor!

Društvi »Narodna Obrana« in podružnica »Jugoslov. Matice« v Gornji Radgoni priredita v nedeljo dne 8. avg. t. l. ob 9. uri predpoldne v Gornji Radgoni veliko ljudsko manifestacijo za naše severne meje.

Tiste dni pride na našo mejo medzavezniška komisija za uredbo meje. Pokazati hočemo njej in vsej naši domovini, da se severne jugoslov. granice oklepa čvrst kordon narodnozavednega ljudstva, ki čeni svoje osvobojenje in se zaveda v polni meri svojih pravic in dolžnosti.

Pričakujemo, da se bodo tega dne zbrali v Gornji Radgoni vsi, ki so na Murskem polju, v Slov. Goricah in Prekmurju narodno zavedni, vsa naša društva in organizacije, brez razlike strank. Društva dobe od pripravljalnega odbora posebne okrožnice in prosimo, da vsako poskrbi v svojem krogu za čim številnejšo udeležbo. Pričakujemo okrašenih vozov in muropoljskih jezdecev v narodnih nošah. Sodeluje več godb.

Ob pol 9. uri se razvije od cerkve Sv. Petra obhod, ki gre čez Podgrad, mimo murskega mostu, pred poslopje Posojilnice, kjer nastopijo govorniki.

Pridite dne 8. avgusta vsi, stari in mladi, v našo obmejno trdnjavo — v Gornjo Radgono. Naj se razlega tudi preko Mure pesem:

Čujte gore
in bregovi
da sinovi
Slave smo!

Vprašanje našega trgovinskega stika s Siamom.

(Konec.)

Mi imamo mnogo produktov, katere hočejo izhodno — azijski narodi, namreč izborna vino, konzervno suho sadje, moko, maslo, sir, kondenzirano mleko, slatino, jesih, mnogoštevilne produkte naše industrije in obrti itd.; Azijati pa imajo zopet tropične produkte in surovine kakor izborna kava, čaj, mušket, cimet, klinčke, kakao, kinaskorjo in mnogoštevilne drože za zdravila, riž, bombaž, sladkor, gumi, petrolej, svilo, cin, wolfram, mangrove skorje za čreslo, lak, benzol, itd. Obširno o tem bodem razpravljati v bodočih razgovorih in poročilih.

Ali ne bi bilo zato častno in koristno, da bi tudi naš narod odposlal lastne pionirje v kraje te izhodne Azije, kjer bomo našli odmev?

Upam, da bo uspešen moj predlog glede stika z izhodno — azijskimi narodi, posebno s Siamom, deželo »belega slona« in »Thainaroda«.

Siamska vlada se prav gotovo ne bo protivila dobro upeljanemu predlogu glede naših interesov. Vendar ta naloga naj se izroči v roke le takim zaupnim in izkušenim močjem, ki poznajo razmere in kulturno — narodni položaj in značaj izhodnih Azijatov. To je potrebno, ker sicer nastopi nevarnost, da se prične napravnostno nastopanje in delovanje, podobno onemu, ki se je godilo premočno na pr. od strani Nemčije in bivše Avstro-Ogrske ter drugih držav. Kakor že v začetku spomenice rečeno, je napačna avstrijska politika rodila vsestransko slaboposledice, namreč uničenje njenih interesov oziroma zaplenjenje vsega, celo privatnega premoženja za časa vojne, pridobljenega z lastnim umom in znanjem posameznikov. To je jasno, ker nasvetov izkušenih moč avstrijski državni organi niso poslušali. Kljub temu, da avstro-ogrski monarhiji ni več, vendar še vprašanje o zaplenjenem privatnem premoženju jugoslovanskih državljanov s Siamu ni rešeno. To sem opisal ministrstvu za zunanje zadeve v spomenici z dne 4. maja 1920.

Eden sam nezmožen konzul oziroma diplomat ali pionir v taki tuji (azijski) državi lahko pokvari toliko, da deset izkušenih in pravilno mislečih moč ne more popraviti napake. Ako pa bode državna uprava izbrala za to naloge močje pravilno v smislu, kakor zahtevajo in bodo zahtevali to naši interesi v izhodni Aziji oziroma v Siamu, tedaj je uspeh zagotovljen. Mi bomo uživali spoštovanje in bomo z našim blagom in vedo dobrodošli; mi si bomo dalje pridobili bogate vire za nam potrebne azijske produkte in surovine; naša trgovina in promet se bosta razvila ugodno na vseh straneh, tudi v mednarodnem narodno — gospodarskem tekmovanju. S tem bomo svetu dokazali, da smo v krogu evropskih narodov tudi mi zmogni tekmovanja v civilizatorskem in gospodarsko — konkurenčnem boju.

Ugovarjalo se mi bo najbrž, da še nimamo primerne mornarice za prekmorski promet. Tak ugovor bi bil ničev. Poglejmo Švico! Ta država nima mornarice, a vendar ima posebno v izhodni Aziji dobro organizirane trgovske stike. Povsod se najde razširjeno švičarsko kondenzirano mleko, sir, maslo in drugi produkti. Vse to in mnogo izdelkov švičarske industrije, kakor tudi nemške, je prišlo v Azijo le potom švičarskih podjetnikov. Premislimo, največji del prekmorskih prometnih podjetij so vendar privatne kompanije in tem gre v prvi vrsti za zaslužek; torej vsak, ki plača za prevoz na ladji, ta zamore računati s tem, da bo njegovo blago došlo prej ali slej tudi na oddaljena trgovinska središča. Seveda, železi je, da bi dobili kmalu lastno mornarico, naša podjetja bi pridobila s tem eminentne ugodnosti.

Oziraje se na razloge, navedene v tej spomenici, predlagam torej vladi:

1. Da uvede konzularno zastopstvo v državah Siam, Kina in Japan, isto naj te izroči le v roke našim državljanom, ker ti bodo čuvali in ponmoževali kot »naši« naše interese v nam ugodnem smislu.

2. Če se smatra potrebno, da se razmere še prouče na mestu — kar bi bilo železi — tedaj se naj imenuje poverjenišvo (misija) v to svrhu, ki bo izvršila ekspedicije v izhodno Azijo ter proučilo vse potrebno in ukrenilo na licu mesta, kakor naj to zahtevajo naši interesi.

Tudi vprašanje o zaplenjenem privatnem premoženju naših državljanov v Siamu bi se tem potem najlažje in najhitreje rešilo v korist posameznikov.

Inž. Ferdo Lupša.

Ali bo vojna?

Po vaseh se mnogo govori o novi vojni. V starih, dobrih časih so bile take govorice tako poceni, kakor vino in kruh. Može so si jih privoščili iz dolgega časa in za zabavo. Saj je bil samo v kakem kotu dedec, ki se je lahko pobahal: bežal sem pred Prusi gori pri Kenigrecu, ali: tepel sem se s Turki v Bosni. Svetovna vojna pa je menda vsakogar poučila dovolj. Razgalila mu je vso bedo, neizmerno trpljenje in blazno strahoto človeškega klanja. Danes je vino drago in slabo, pa tudi govorice o novi vojni so preklicano kisle in nič več po ceni. Človek se boji vojne, ker jo pozna in njen duh ga straši, kadarkoli se spomni nanjo.

Ali bo vojna? Pravijo, da bo najprej vojna z Italijo, na to pa tudi z Avstrijo in Madžarsko. Na ysem tem, seve, ni nič resnice.

Predvsem: Italija. Na drugem mestu poročamo, kako divjaško so nastopili Italijani proti našim bratom v zasedenem ozemlju. Zažgali so našo državno zastavo in oplenili naše poslaništvo. Nekoč je bila zaušnica francoskemu konzolu dovolj, da se je vnela vojna; tržaški dogodki so pa tako kričeči, da bi lahko veljali kot napoved vojne, brez drugih posebnih dogovorov. Toda pomisliti je treba, da živimo v povsem nenormalnih razmerah, ko še ni nič ustaljenega ne pri nas in ne drugod. Sicer je vse v gibanju, da se osredotoči in ustali, toda pravega miru in redu ni nikjer. Zato se morajo tudi taki dogodki presojati drugače. Italija bo dobila svoje plačilo za nasilje nad našimi rojaki, o tem ni nobenega dvoma. Razdivjana masa, ki je danes zažigala »Narodni dom«, bo jutri naskočila vladne palače. Igra z ognjem je zelo nevarna in Gjolitti je tak stari otrok, ki se igra v eni najtežjih dob, ki jih preživlja država. Jadransko vprašanje ne bo rešeno, ali — kakor smo dejali na drugem mestu — to bo vrv za Italijo. Naša država pa zaenkrat ni zmožna, da se zaplete v novo vojno, dokler ni ta vojna neizogibno potrebna. Govorice o bližajoči se vojni, o ultimatu, o mobilizaciji itd. so pretirane, kar dokazuje zadnja izjava ministr. predsednika Vesniča, ki je dejal, da bo vlada že storila svoje, ni pa govoril o vojnem nastopu.

Avstrija nima vojaštva in tvori za nas najmanjšo nevarnost. Komaj životari od dne do dne, pa bi se še vojskovala? Prvi dan vojne z našo armado bi jo sunil v prepad za večno.

Madžarska preživlja v svoji notranjosti težke krize. Nekatera poročila vedo povedati, da stoji pred revolucijo. Kakor znano, vladajo v Budimpešti zopet stari magnatje — veleposestniki. Malega kmeta, ki tvori večino prebivalstva, pa je vojna vzbudila in organizirala. Dviga se proti grofom. Ti se vzdržujejo z nasilji, a dolgo se ne bodo mogli.

Tako pri nas ni izgledov za vojno, pač pa se jadrno bližamo boljšim časom. O tem se razgovarjajmo, in ne o novih vojnah!

Tedenske novice.

Zlatomašnika. Dne 22. julija bo služil zlato sv. mašo velečastiti gospod Davorin Meško, kn. šk. duh. svetovalec in župnik pri Kapeli. Vrlemu in velezaslužnemu bojevniku za naše narodne pravice, neustrašenemu nasledniku pokojnega B. Raiča, naše najiskrenejše čestitke! — zlatomašniški jubilej obhaja tudi veleč. g. Lovro Janžekovič, župnik v Veržaju, tih a zaslužen narodni in cerkveni delavec. Bog mu nakloni še mnogo srečnih let!

Orožne vaje letnika 1893. Dravska divizijska oblast v Ljubljani je na ukaz Nj. Vel. kralja F. Dj. O. Br. 113. 610 od 30. marca 1920 z odlokom. Pov. Dj. Br. 912 z dne 6. julija 1920 odredila, da se ima letnik 1893 zglasiti dne 22. julija 1920 K. dvomesečni orožni vaji, pri pristojni polkovni okrožni komandi. Tezadevne pozivnice so se že odposlale. Ako bi ne bile pravočasno dostavljene, se vsak obveznik tem potem pozivlja, da se ima brezpogojno dne 22. julija t. l. ob 8. uri zjutraj javiti pri omenjeni komandi. Kdor ima vpoštovanja vredne vzroke, da se ga oprosti od orožne vaje, naj prinese osebno kolekovane prošnje s seboj.

Koroški plebiscit. Dne 15. t. m. sta dospeli v Celovec angleška in francoska komisija glasovalne komisije, dan pozneje načelnika obeh sekcij in na to tudi italijanski knez Borghese s svojim osebjem. Nemci so stavili predlog, naj bi se demarkacijska črta na Koroškem odprla. S tem bi se odprle na stečaj duri najhujšim nemškim hujskačem, ki bi utegnili napraviti iz koroške drugi Tješin in izsiliti rešitev brez plebiscita. Jugoslovanska javnost se je odločno uprla tej nemški nesramnosti in kakor doznava »S. N.«, se je deželna vlada postavila na stališče, da pod nobenim pogojem in za nikako ceno ne dovoli, da bi se ugodilo tej nemški zahtevi.

Apače zasedli. Dne 18. t. m. so naše čete zasedle apačko kotlino, ki glasom mirovne pogodbe pripada Jugoslaviji, bila pa je v smislu mariborskega dogovora začasno pod nemško

upravo. Zasedbo je bil napravljen konec nemškemu rovarstvu, ki je že presegalo vse meje. Prebivalstvo je ne le nahujskano od raznih nemških agitatorjev, temveč celo oboroženo, pri čemur ima zasluge prošula Bauernkommando v Stradnu. Prvo delo naših oblasti mora biti, da poberejo naščuvanim kmetom orožje in odstranijo Kamnikarjeve agente, kolikor niso že pobegnili preko Mure.

Nahujskani kmetje razdrli želez. progo. Dne 19. t. m. so nahujskani nemški kmetje a po navodilih Bauernkommande razdrli železniško progo blizu postaje Purklja pri Cmureku. S tem so menda hoteli pokazati pred antantno komisijo, kako bo izgledal prosti tranzit, s katerim nas je te dni tolažil g. britanski podpolkovnik Ross. Ljudem, ki razdirajo progo, je na srcu samo sovraštvo do nas in bi bil najboljši odgovor takojšnja zasedba te proge. Sicer pa — ali bomo mi pri Mariboru tudi razdirali progo, kadar bodo šli v Avstrijo tramponti jugoslovanskih živil? Pričakujemo, da bo naša vlada ostro nastopila pri dunajski vladi in storila vse, da se nam zasužura prost in neoviran promet na železniški progi med Mariborom in Ljutomerom. Avstrijska vlada, ki nima moči, da vkroti naščuvane obmejne »Heimkehrer-je«, nam mora dati primerno garancijo.

Medzavezniška komisija je nastanjena v grajščini Freudenau pri Apačah. Ta grajščina je znana kot največje hujskaško gnezdo v celi apački kotlini, dasiravno se g. Meinel rad postavlja za nevtraleca, ki nima nič proti, če njegovi posestvi pripade Jugoslaviji. Radovedni smo, koliko upliva Freudenau na nepristransko postopanje odposlancev naših zaveznikov?

Kdor zna, pa zna! Radgonski patriotje so hoteli prepričati medzavezniško komisijo, da je okolica Radgone »strammdeutsch«. To je preklicano težavno, zakaj znano je, da so vasi jugovzhodno od Radgone, v smeri proti Prekmurju, skozinskozi slovenske. Toda med slovenskimi vaščani je precej radgonskih podrepičkov, ki bi dali dušo za Kamnikarja. Znani velemučenik in večkratni posestnik jugoslovanskih vinogradov g. Kleinoscheg je zdirjal z kolesom v te vasi, zbral svoje pristaše in jim dal generalski »Befehl«. Ob napovedanem času se je zbralo na vaški cesti nekoliko nemških kričačev, ki so hoteli komisijo prepričati, da lahko zamorec postane Anglež, če ve ziniti par besed po angleško. Komisija je seveda tudi v teh vaseh dobila nepristranske informacije, ne vemo pa, ali je spoznala, da nihče ne more tako lahko postati Anglež, kakor postane Nemec. Ni treba omeniti, da večina vaščanov niti vedela ni, da pride komisija, ker bi sicer dobili ti gostje povsem drugačen vtis.

V Ljutomerskih gorica se je mudila pretečeno soboto popoldne medzavezniška komisija za izpraznitev Radgone. Ogledala si je naše kraje, spoznala naše ljudi in poslušala naše pesmi. Goste je pogostil g. Fric Zemljič v svoji vili na Kamenščaku. Ob tej priliki se je zbralo več domačinov in se razgovarjalo z njimi. Angleška zastopnika sta hvalila lepoto naših krajev in milozvočnost naše pesmi. Mučen dojem je delala prisotnost italijanskega zastopnika. Ob odhodu je francoski kapitan g. de Maillé napil jugoslovanom, britanski podpolkovnik g. Ross pa vrlemu slovenskemu narodu.

Povračilo pridržanih nežigosanih bankovcev. Predsedstvo delegacije ministrstva za finance nam naznanja, da se v smislu naredbe ministrstva za finance vračajo o priliki kolkovanja pridržani nežigosani in neveljavno žigosani bankovci. Stranke se pozivljajo, da se radi izročitve teh bankovcev zglase pri onem davčnem uradu, v katerega okraj spada zavod, ki jim je bankovce pridržal. Pobotnica, ki so se svojčas izdale o zaseženih bankovcih, naj stranke prinese s seboj in jih naj oddajo blagajni, ko bode vračala dotični denar.

Konjerejci! Poverjeništvu za kmetijstvo namerava v priliki premovanja konj meseca julija, avgusta in septembra t. l. nakupiti 30 do 40 prvovrstnih žrebčkov, da si samo izredi potrebne žrebce — plemenjake. Na to se opozarjajo lastniki tistih žrebet, ki obetajo postati dobri plemenjaki, da jih pred navedenim časom ne odprodajo ter jih zanesljivo pripeljejo k premovanju.

Gornja Radgona. Na nedeljo dne 29. t. m. napovedana prireditve gasilnega društva se preloži na poznejši čas.

Zanimivosti iz zasedenih Apač. Zasedba apačke kotline se je izvršila brez vsakih incidentov. Prebivalstvo je bilo docela nepripravljeno. V Apačah se je ravno vršil hujskaški shod, na katerem sta govorila v znanem strupenem tonu nadučitelj Gross in kaplan Polachek. Sklenili so, da gre posebna deputacija k medzavezniški komisiji v Freudenau, toda mesto deputacije so prišli vrli srbski vojaki z komandantom majorjem Petrovičem na čelu. Medzavezniška komisija, ki se je že tako navzela blagodejnega duha na Meinlovmem gradu, da bise jo le po slabi nemščini in uniformah dalo ločiti od ostalih gostov, je bila precej neprijetno presenečena. G. major si je rekviriral stanovanje na gradu, toda zavezniški polkovnik — Anglež je baje izjavil, da ne mara biti pod isto streho s srbskim častnikom. »Na fronti smo pa bili dobri v istem strelskem jarku z vami!« Slavna komisija namreč najlažje kaže svojo nepristranost v krogu Viljemovih podrepičkov. Hudo je pač, ako jo v tem prijetnem razpoloženju zaloti zavezniška armada.

Naše vrle čete imajo s seboj dovolj pušk in topov. To bo za razgovor z onimi, ki bi se drznili dotakniti jugoslovanskega brega Mure. — Zasedbo epačke kotline smo pridobili okrog 4000 ljudi, od teh približno 50 % Slovencev. Polja so lepa in rodovitna; ob Muri je več mlinov in prevozov. Ker je zdaj odpravljena demarkacijska črta, bo tudi tihotapstvo bolj oteženo. Če pomislimo, da so nam tod šli milijoni v izgubo, je že z tega stališča pridobitev velevažna.

Gospodarska zadruga v Gornji Radgoni se lahko ponaša z vedno večjimi uspehi. Zadnje dni se je izvršila pri vseh podružnicah inventura, ki je pokazala zelo zadovoljlivo bilanco. O tej spregovorimo prihodnjik več. Veseli nas, da se ravno v obmejnih krajih in pa v Prekmurju razvija in razcvita slovensko zadrugištvo, ki je v njem edinem naša rešitev pred poplavo židovstva, kakor na Hrvaškem, v Galiciji in drugod. Kakor doznavamo, število zadrugičnikov vedno raste: dokaz, da zadruga misel prodira zmerom globočje med ljudstvo.

Iz Prekmurja. Kmetijska zveza se je osnovala dne 4. julija v Dolnji Lendavi. Načelnik je župan Sever, tajnik dr. Šabec in blagajnik kaplan Berden. Ima že 60 članov. — Odvetniško pisarno je otvoril v M. Soboti dr. Vladimir Škerlak. — Novo mašo bo pel 1. avgusta duhovnik stolnobeograjske škofije Jožef Horvat v Črenšovcih. — V D. Lendavi se je naselil državni živinozdravnik Anton Sok. — V M. Soboti se je otvorila podružnica državnega urada zoper navijačce cen, tihotapce in verižnike. Tudi državna posredovalnica za delo je odprla istotam svojo podružnico. Vodi jo brezplačno domačin Franc Kerec. — Orožništvo iz Murske Sobote je naredilo preiskavo v ciganskih kočah v Boreči. Prišlo je na sled, da so ti cigani v enem letu zakrivil enajst velikih vlovov in ropov.

Proti italijanskim barbarstvom v Trstu in Istri so se vršila v Ljubljani in Mariboru velika protestna zborovanja.

Italijani so ojačili svoje čete ob demarkacijski črti. Pri črni proti so premaknili črto za kakih 15 m na naše ozemlje.

Konferenca v Spa se še vedno peča z vprašanjem Nemčije. Med drugim je prišlo do sporazuma glede oddaje premoga antantnim državam. Francija bo mesečno sprejemala 1.600.000 ton, Italija pa četrta milijona ton.

Stari ne homo, če je resničen izum nekega dunajskega profesorja. Učenjak je iznašel način za operacijo tzv. pubertetnih žlez, katerih delovanje se vzbudi na novo in tako star človek postane zopet svež in mladosten kakor fant.

Nove knjige. Prejeli smo in ljubiteljem slovstva priporočamo sledeče nove publikacije: Vladimir Levstik, Višnjava repatica. Satiričen roman. Knjižnica »Jugoslavije«, II. in III. zvezek. V Ljubljani 1920. Tiskala in založila Zvezna tiskarna. Strani 506. Cena 40 K. — Anatole France, Kuhinja pri kraljici gosji nožici. Poslovenil Oton Župančič. »Narodna knjižnica«, snopič 19—23. V Ljubljani 1920. Natisnila in založila Zvezna tiskarna 297 strani. Cena broš. 34 K. vez. 40 K. O teh knjigah še spregovorimo. — Los Filibusteros de Fiume, por Leptir. Buenos Aires 1919. Biblioteca del »Jadrana«. Lepa knjižica, ki v milodenečem španskem jeziku razlaga z jugoslov. stališča o jadranskem vprašanju, zlasti o Reki. Knjižica je ilustrirana, na čelu nosi Wilsonovo sliko, med tekstom tudi zemljevid prve Jugoslavije — Napoleonove Ilirije.

1. slovanski orlovski tabor v Mariboru.

Iz taborske pisarne. Dosedaj je prijavljeno že veliko število udeležencev. Zato najbrže ne bo mogoče vsem, ki so se priglasili za posebno prenočišče, tega preskrbeti. Zadovoljiti se bodo morali s skupnimi prenočišči, posebno ker se moramo ozirati na goste. Skrbeli bomo v prvi vrsti za tiste, ki se takoj prijavijo.

Za narodno nošo prejemamo prijave iz dežele. Kdor se še misli, naj se kmalu priklasi, da preje lahko ugotovimo število.

Izletniki na Bled ob priliki tabora imajo tudi polovično vožnjo. Prijaviti se pa morajo poprej taborski pisarni, nakar dobe posebne, za ta izlet veljavne izkaznice. Želimo, da več udeležnikov potuje z gosti, da jim razkažejo najlepši del naše zemlje.

Vse prijave za narodne noše, prenočišča, izleta na Bled itd. se zaključijo 20. t. m. opoldne in potem se sprejemamo nikakih prijav več.

Vozni red posebnih vlakov na vseh progah objavimo v časopisju takoj ko bodo končane vse prijave in bodo končani razgovori z Južno železnico. Čim preje bomo imeli zbrane vse prijave, tem preje lahko to storimo.

»Maribor« krajepisni in kulturno zgodovinski pregled — je mala knjižica, ki je izšla v Cirilovi tiskarni v Mariboru za udeležence Orlovskega tabora. Lep kažipot je to za slovenski Maribor, za vse ki so že bili in ki še niso bili tam.

»Seznam ulic in trgov mesta Maribor« je tudi izšel. Služil bo dobro vsem, ki se ga bodo posluževali.

»Spominski znaki na 1. slovanski orlovski tabor«, ki jih je izdelala češkoslovaška tvrda, so že gotovi. Imajo za sedanje razmere vkljub lepi izdelavi zelo nizke cene, vsak stane komaj pet kron. Ta lep spominek si bo gotovo vsak vzel iz Maribora.

Spominske razglednice, štiri različne vrste je izdelala jugoslovanska tiskarna. Izdelane so sicer okusno, a vendar smo jih morali vsled velikanskih stroškov dati v delo le enostavno.

Zdravilišče Slatina Radenci

letos zopet odprto!

Glasovite Radenske zdravilne kopelji so p. n. posetnikom od 30. maja do 15. septembra na razpolago.

V zdraviliščni restavraciji je poskrbljeno za najboljšo postrežbo po zmernih cenah.

Po možnosti bode vpeljan vozovni promet med zdraviliščem, Radgono in Mursko Soboto.

Za obilni poset se priporoča

ravnateljstvo.

Pozor trgovci!

Miroslav Nabergoj, Maribor,

Gospodska ulica 14, vhod Tkalska ulica (Webergasse),
zaloga manufakturnega blaga.

Velik izbor batista, cefirja, platna za srajce in rjuhe, sukanca,
bombaževine, nogavice itd.

Tovarniške cene. Samo na debelo direktno uvoz.

Zveza slovenskih trgovcev v Celju

ima na zalogi od vlade dodeljene stvari
in sicer: sladkor, sol, petrolej, vžigalice
navadne in **Ciril Metodove**. Naročila
naj se naslovijo direktno na Zvezo.

Telefon št. 135 Brzjavljeno: Keditno blago.

„Balkan“

Import : Maribor : Eksport

nudi prave švedske vžigalice, poper singapore,
sultanine, cvebe, Marsala vino medicinalno, da-
teljne, pralno italijansko milo, piment, morsko
sol, i. t. d. po najnižji ceni, samo na debelo.

Pozor!

Pozor!

K. Worše, Maribor,

Gospodska ulica št. 10.

Veletrgovina z manufakturnim blagom. Priporoča svojo bogato
zalogo po jako znižanih cenah.

Združene veletrgovine v Celju

A. Kolenc, Elsbacher, Cvenkel in Ravnikar
priporočajo po znižanih cenah: slanino svinjsko

mast, bučno olje, jedilno olje, mazilno olje,
kuruzne in pšenične meljske izdelke, oves,
kavo, žlatorog in slavonsko milo.

Telefon št. 135.

Brzjavljeno: žito.

Čitajte „Mursko Stražo“

„CROATIA“ zavarovalna zadruga v Zagrebu

ustanovljena leta 1884.

Podružnica za Slovenijo v Ljubljani, Stari trg 11.

ZAVARUJE: Življenske rente, doto otrokom, glavnice na življenje, zgradbe in premičnine proti škodi požara
in strele, steklene šipe proti razbitju, proti vlamu in telesnim nevarnostim. — Posebno zavarovanje
proti nevarnostem na železnici in parobrodu za celo življensko dobo. Sprejema v vseh
krajih Slovenije sposobne zastopnike in potnike, katerim se nudi prilika znatnega zaslužka. Zastopnik v Ra-
goni je gospod **Zdravko Vrlič, Spodnji gris št. 7.**

Miši - Podgane stenice — ščurki

in vsa golazen mora poginiti ako porab-
ljate moja najbolje preizkušena in splošno
hvaljena sredstva kot: proti peljskim
mišim K 8.—, za podgane in miši
K 8.—, za ščurke K 10.—, posebno
močna tinktura za stenice K 10.—, uni-
tevalce moljev K 10.—, prašek za uši
v obleki in perila K 6.— in K 10.—,
proti mravljam K 10.—, proti ašem
pri perlatini K 10.—, prašek proti
mrčesom K 10.—, mazilo proti ašem
pri ljudeh K 5.— in 10.—, mazilo za
uši pri živini K 5.— in 10.—, tinktura
proti mrčesu na sadju in zelenjavi (uni-
tevalce rastlin) K 10.—, mazilo proti
garjam K 10.—. Pošilja po povzetju
Zavod za eksport

M. Janker, Zagreb 46, Petrinjska ulica 3

Staro lito in kovano železo

vsake vrste, kupuje po najvišji ceni vagone
Vatro Kosi, Makole-Poljčane.

Pozor gostilničarji!

Nova, narodna vinska trgovina v Gornji
Radgoni, Spodnji gris št. 17, nudi
dobro pristna stara in nova vina z ok-
raja Ljutomer in Gornje Radgone po
znižanih cenah. Za obilen obisk se pri-
poroča **Alojzij Jurša vinotržec.**

Trgovski učenec,

lepega vedenja zanesljiv in pošten se
sprejme takoj v službo pri tvrdki
Alojziju Krainzu, trgovina modnega
manufakturnega in specerijskega blaga
v LJUTOMERU.

Zahteva se osebna predstava
s starši in šolsko spričevalo.

Konec Draginje

Veletrgovina Stermečki razreže celo zalogo platna,
ostirja, fiskanine, volne, hlačevine in sukna v
ostanke ter razpošilja iste po čustovito znižani
ceni v zavojih K 500.— in K 1000.—. Blago je
angleškega, francoskega in italijanskega izvora.
Kar ne ugaja se zamenja ali vrne denar. Pri na-
ročilu več zavojev se priložijo razna darila. Vele-
trgovina in razpošiljalna

R. Stermečki, Celje št. 301, Slovenija.

Janez Kolar civilni in vo-

jaški krojač
Radgona, Sporgasse št. 95, 1.
nadstopje, prevzame obračanje,
prenaredbe in popravila moških
oblek ter izvršuje ista najtočnejše
in zaračuni zmerno.

Karel Hojs

stavbeni in pohištveni
mizar v Okoslavcih
št. 53 pri Radgoni, pošta Sv. Jurij ob
Ščavnici, prevzame vsa stavbena in po-
hištvena dela, kakor tudi izdelovanje
solskih klopi ter vseh pisarniških in
trgovskih mizarskih izdelkov, točno,
solidno in po nizkih cenah

Bencin

725/740 v železnih sodih po
400 kg, po ceni 39 K za kg.
loko Ljubljana, prispe v pri-
bližno 14 dneh. Naročila pre-
vzame: „PROMET“ tehn. indust.
podjetje, d. z. o. z. Ljubljana,
Gradišče št. 9.

Išče se

zanesljivi in več čevljarski po-
močnik ki zamore peljati celo obrt.
Nastop takoj pri **g. Alojziju**
Sinko Gornja Radgona,
Glavna št. 22.

MALI

umetni mlin, ali trgovino z nekoliko
zemlje želim kupiti ali vnaem vzeti:
Ivan Ivanuša mlinar in trgovec v
Motniku pri Kamniku.

Mastin

primesaj krmi; vsak teden eno pest, če
pa se rabi kot nadomestilo za krmo,
tedaj 2 pesti. 5 zavojčkov Mastina, prahu
za pisanje zdrave, debele živine, za
tvorbo jajc in mleka, zadostuje za
6 mesecev za vsako živinco. Dobil je
najvišje kolonije v Londonu, Parizu,
Rimu, Dunaju. Tisoče gospodarjev ga
hvali in ponovno kupuje. Zahtevaj ga
pri lekarnarju ali pri trgovcu, vsak ga
lahko prosto prodaja. Ali pa piši
lekarni **Trnkoci v Ljubljani**,
Kranjsko, po 5 zavojčkov. Stane 30 kron
50 vinarjev z poštnino.

Garje,

srebečico, kraste, lisaje uniči pri človeku
mast proti garjam. Prez vonja in ne maže
perila. 1 lonček za eno osebo s poštnino
K 12-50 pri lekarni **Trnkoci**,
Ljubljana.

Majer

kateri tudi vinogradna
dela razume se pod do-
brimi pogoji sprejme kje
pove upravnistvo lista.

POSOLJILNICA V GORNJI RADGONI

registrovana zadruga
z neomeeno zavezo

Hranilne vloge

sprejema od vsakega in njih obrestuje po najvišji obrestni meri. Obresti se pripisujejo koncem vsakega leta brez posebnega naročila
h kapitalu. Hranilne knjižice drugih tuzemskih denarnih zavodov se sprejemajo brez vseh stroškov kot hranilne vloge, ne da
bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so strankam na razpolago položnice kr. poštnege čekovnega
urada v Ljubljani št. 10.593. Rentni davek plačuje Posojilnica sama.

Posojila

na osebni kredit, na hipoteke, trgovske kredite in v tekočem računu daje pod najugodnejšimi pogoji. Izposljuje tudi na zastavo vred-
nostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzema Posojilnica na sebe in dolžnik plačuje svoj dolg pri Posojilnici naprej.
Siroški za to ne presegajo nikdar 10 K. Prošnje za knjižbo novih kakor tudi za izbris plačanih posojil dela Posojilnica brezplačno, stranka

Urdne ure

so vsak ponedeljek, torek, četrtek in petek od 9. do 12. ure dopoldne. Ako pa pride na ta dan praznik, uraduje se naslednji dan. Ob
uradnih dnevih se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila

se dajejo, prošnje sprejemajo in vsi drugi uradni posli
izvršujejo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne.

Uradni prostori

so v lastni hiši, Glavna cesta,
št. 14, tik kolodvora.